

GS 152

Ulla Winblads hemresa
från Helsingen i Mälaren
en Sommarmorgen 1769.

Säljes i Stockholm hos J. G. Widenstiåhl.

Solen glimmar blant och trind,
 Vattnet likt en spegel;
 Småningom uppblåser vind
 I de fallna segel;
 Bimpeln sträcks, och med en är
 Dile på en öbbåt står;
 Kerstin ur Kajutan går,
 Stjuter lås och regel.

2. Stålet gnistrar, pipan tänds,
 Dile står sitt bra;
 Rodret wrides, stutan vänds,
 Gubben har ett gbra;
 Under starpa bgonbryn
 Grinar han mot soln i styn;
 Kerstin, gubbens blertegryn,
 Säll nu seglen föra.

3. Seglen fladdra, stutan går,
 Jerker tar sin lyra,
 Luran brummar, böljan står,
 Allt med våld och vira;
 Stutan knarkar, bråttlig, gles,
 Bimplens stäkt i toppen ses,
 Luppen gol så sträkt och bes.
 Nu slog klockan fyra.

4. Mowitz, stöt åt dem i lurn,
 Som på stutan fara.
 Dile du, hvad kostar tjurn?
 Lufna hvad de swara.
 Hör hvar är ni hemma ni?
 Ifrån Lofsn komma ni!
 Med Örnsfaler, Silleri,
 Mjöl och Liplen klara.

5. Si en Julle skyntar fram,
Marjo äran lyftar,
Med sin löfbrodd, mjölk och lam
Hon åt tusen lyftar,
Har i knå en bytta smör,
Kersbärs-korgen frammanför;
Marjo nu sin löfsång gör,
Snyter sig och snyftar.

6. Ulla Winblad, skratta, sjung,
Spritt wid solens strålar,
Gåspa ej, lös upp din pung,
Ta fram band och nålar;
Fålla din Salopp igen,
Vos du? Proffit lilla vän!
Si der har du Helsingen,
Ordna trån och pålar.

7. Lilla Fåstman på dig ser,
Kom, min Norström lilla,
Sätt dig bredwid mej, sitt ner,
Fritt din låga släta;
Vi ha alla lika rang.
Lustigt! hör basuners klang.
Proffit och Contentement!
Dyrbar ägonvillå.

8. Kon i wassen skylt sin kropp,
Endrd i wåta tågen,
Bruna Ören kastar opp
Himmelsblåa wägen,
Singen står i härlighet,
Kallwen dansar yr och fet,
Fåsten tumlar stolt och bet,
Ewinet går i rågen.

9. Wid ett träd uppå en slätt
Syns en Skytt förbida
Dagens gryning klar och lätt,
Koglens lång och qwida;
Walom trädets tjocka slam
Voskan syns och skyntar fram;

Hunden trogen som ett lam
Står wid Skyttens sida.

10. Morgon-suppen, Mowing, går;
Lustigt bötjan swallar;
Ser du Ekensberg? Gutår!
Hör hur folket trallar;
Der framsätter en sin fot,
Klotet låglorna slår mot;
Hör du dunsen af hans klot
Uti bergen skallar?

11. I en lössat fring ett slop
Några buskar skratta,
Nöya trumf, och allihop
Uti slopet satta;
Somliga med sträckta ben
Sofwa godt och snarka ren,
Hwila buswud mot en sten
På en blomstermatta.

12. På den klippan, der wid strand
Sielf Ebinesen målar,
Vildar, af en nåsua sand,
Stönsta blomster-skålar;
Uti leret brännes in,
En Apelles pensel sin.
Ulla Winblad, min Cousine!
Ser du hur det prälar.

13. Säg du nu Mariaberg,
Så se längre neder,
Med en gul och bleknad färg
Sig ett tjall utbreder.
Fönstren glittra, kånnen I
Ej Salpetersjuderi?
En gång, Ulla, raillerie!
Valten dit dig leder.

14. Fåstom lodet på wårt djup,
Gåspa ej och nicka,
Sof ej, bryna flaskan, sup,
Wjud Mamsellen dricka;

Wafna, Mowin, ser du ej
Lazarettspalats, så såj?
Alla näsan du på dej
För hwar wader fläta.

15. Tornens spetsar blänka ren,
Kors och tuppår glimma,
Morgonrodnans klara ren
Syns i watten strimma;
Varner leker glädt wid strand,
Samtar stenar i sin hand,
Slungar stenen dit ibland
Der som gåsen simma.

16. Lofsa tågen, seglen såll,
Ren syns Skinnarwiken,
Med dess Rosor och Castlell,
Branta berg och diken;
Under små kolswarta tak
Gnålla pumpar, eld och brat,
Håsten sträcker foten spal,
Gnåggår, rådd för spiken.

17. Med sitt klapptråd ner wid strand
Wigan slår så låter,
Snypet till sitt förklädesband,
Och sin barm upplåter;
Varbent hon på bryggan slår,
Måknar slagen klockan slår,
Flitigt sig på benes klår,
Swettig, sur och wåter.

18. Wadde godt, men hemma bäst!
Sagta låt oss unna
Wattulbrann med sin bäst
Hwålska om sin tunna;
Kärlet glittrar, biulet går,
Sprundet sprutar, håsten slår
Om den pragt för bgat slår
Sjunga de som kunna.

19. Jeppe tutar, trumman går,
Wdneklodan klämtar;

Sotarn svart i storsien slår,
Hwistlar, sjunger, slämtar;
Bagarn sina forgar för;
Smeden ren sin slägga rör,
Men båd' Knekt och Granadbr
Wid gewåret slämtar.

20. Skyndom dit wår hydda fins;
Gdmmom not och flöte;
Stdt uti basun, och minns
Delta glada möte.
Karwål Jörgen, Truls och Hans!
Karwål flickor, spel och dans!
Ulla tog sin myrtenkrans
Uti Neptuns flöte.

21. Worslrdm hjälper sin peruk
Af sin röda stalla,
Och min Ulla, blek och sjuk,
Låt sin kjortel falla,
Klef så bredbent i paulun;
Mowin efter med basun;
Waka åt dig, Worslrdm! Trun
För ju till oss alla.

Till Buteljen.

1.

Se god dag, min wån, min frände,
Se Buteljen, menar jag;
Aldrig bättre wån jag fände;
War wälkommen i wårt lag.
Gutår :;
Blif hos oss i dag. :;

2. Hur' slår till min wån med eder,
Allt för gladynt synes du,
Complimenter bort jag beder,

Låt oss wacker tussas nu.

Gutär! :,:

Låt oss tussas nu. :,:

3. Hwar'från kommer du, min frände,
Från Mosel eller Rhein?
Från Bordeaux en' werldsens ände?
Lika godt, du är ej flen.

Gutär! :,:

Godt, du är ej flen. :,:

4. Långe wäntat har min slruva
Uppå dig, min gamla wän,
Nes nu neder buswudsluva
Men kom aldrig mer igen.

Gutär! :,:

Kom ej mer igen. :,:

5. Nå så drickom, friska buskar,
Hel courage! håll god min,
Låt man balsarne bli sluskar,
Der nu winet seglar in.

Gutär! :,:

Winet seglar in. :,:

6. Himmel, tack för mund och maga,
Men jag orkar intet mer;
Mina krafter de astaga,
Glaset jag ej mera ser.

Gutär! :,:

Jag ej mera ser. :,:

7. Slicka, Gubbar, efter Pressen,
Jag mitt testamente gör,
Dock jag måste dricka ressen,
Att jag torstlig intet dör.

Gutär! :,:

Intet torstlig dör. :,: